

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Memb. III. Quid circa ipsam productionem & supplicium sit observandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49274)

M E M B R U M I I I.

Quid circa ipsam productionem & supplicium
Rei sit observandum.

I. Illufcente fatali die prima fit cura Sacerdoti, ut formato S. Crucis Signo, & invocato in vota DEO, eidem dies illa offeratur intentione optima; uniatur diei, quo Christus paffus est; imploretur auxilium Sanctorum, præfertim Patronorum, & illius, cujus nomen gerit Reus. Detur opera, ut confiteatur iterum, lucretur indulgentias, conformetur voluntas cum divina, & alia exerceantur pietatis opera, usque dum carcere educatur: solatio erit magno, si indicetur pro ejus felici morte jam litatum DEO, pro anima verò denuò litan- dum. Spondeat quoque Sacerdos, se rogaturum plures, maxi- mè verò Spectatores post supplicium sumptum, ut pro eo preces & forè etiam indulgentias aliquas (maximè men- struæ Communionis, ubi earum facultas est) offerre di- gnentur.

II. Caveat, ne quidquam ad festinandam mortem pro- ferat; imò interrogatus à satellitibus vel alijs, an omnia sint absoluta? respondeat, sui muneris esse, cum reo de animæ salute agere, reliqua sui fori aut judicij non esse. Secundùm Vasquez tamen irregularitatem homicidij publici non incur- runt personæ privatæ, sed tantùm ministri Justitiæ.

III. Curet, ut cum educitur reus, ejusque scelera publi- cantur; item cum ducitur ad locum supplicij, atque ad eum pervenitur, semper habeat preces commodas, quales peti pos- sunt ex Trostbrunn P. Vogleri & alijs, quamvis valde suase- rim, ut orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam cum Symbolo Apostolorum frequenter recitando præeat, & subinde convenientes actus variarum virtutum immisceat. Sæpe etiam SS. Passionis mentionem faciat, atque in memo- riam revocet, quomodo Christus raptus fuerit ad tribunalia, eductus, crucifixus &c. suasque actiones uniat illius actio- nibus.

IV. Cum fertur sententia decretoria, hortetur Reum, ut eam cum humilitate & resignatione magna de justissima DEI manu accipiat, rogétque DEUM ardentibus suspirijs & verbis

ferventibus, ut intuitu hujus feralis sententiæ dignetur eas sententia mortis æternæ liberare.

V. Cùm reus ad mortem pergit, summopere curandum est, ne oculis huc illuc vagetur, obvios salutet, aut alloquitur, maxime amicos aut consanguineos, sed totis viribus unam animæ salutem incumbat. Si transeundum sit per templum vel crucem, juvabit Christum vel sacram ædem inclinato capite, aut forsitan etiam flexo poplite venerabilem opem gratiæ divinæ exposcere.

VI. Proderit in tam funesto itinere orare contra quod ut fiat suavius, nunc è libello preces recitentur, nam memoria, prout affectus dictaverit, actus virtutum eliciat præsertim contritionis, fidei, spei, resignationis, invocationis &c. Sæpe tamen clamare non expedit, quia non raro turbatur animus rei & quodam horrore percellunt vocaliones hujusmodi. Curet, ut manibus teneat crucem, circumligatum sit rosarium, si quidem manus post tergum non revinctæ, tum enim ipse crucem ferat, & sæpius offerat & sculandam.

VII. Cùm in conspectum loci fatalis venerit, conetur adimere horrorem, vel minuere certè. Proderit exemplum S. Andreæ in memoriam revocare, & explicare, quo ad Christum montem Calvariæ ascenderit. Juvabit etiam quenter tum repetere voces illas: *Fiat Voluntas tua, sicut in celo & in terra: Domine non quod ego volo, sed quod tu voluisti, hic ure, hic seca; modo parcas in æternum. Etiam si ciderit me, in eo sperabo.*

VIII. In ipso loco denuò & magno cum affectu interroget, num animum aliquid cruciet, vel remordeat conscientiam? num iterum confiteri velit? an alia quapiam reus ne impugnetur? adhortetur exquisitis verbis ad luctum animam, in quâ si victor evadat, triumphaturus sit in æternum, rum quærat, num omnibus ignoverit? ingeminentur de contritionis, resignationis, virtutum Theologicarum, suscipitur osculum crucis, & ejusdem ad pectus amorosa applicetur.

IX. Ut majori cum alacritate vel ictum, vel lapsum recipiat, rursus polliceatur Operarius, se illius post mortem memorem futurum; nec unquam desistat à cohortatione ad patientiam. Curet, ut sæpe ingeminet SS. *Domine*

na JESUS, MARIA. Et, In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum.

X. Si fur ad suspendium damnatus, dum scalas ascendit, cupiat confiteri, censet doctus quidam Theologus, Sacerdotem vel petere posse à Judice, ut eum rursus demittat, quia Confessarius respectu animæ in reum jus habet fori interni: vel si nullus alius adlit modus, eminus eum absolvere posse propter datum signum confessionis.

XI. Quod si Reus omnino nunquam confiteri vellet, idem Doctor censet, ipsum posse invitum, & non confessum plecti, cum ex malitia & non tantum ex fragilitate in tale periculum se conjiciat. Tentanda tamen prius sunt omnia cum tali obstinato, & 1. Hortandus etiam flexis genibus, si opus erit ad curam animæ. 2. Recensendæ tragicæ historiæ impœnitentium, Inferorum pœnæ. 3. Irato vultu discessus simulandus. 4. Alius Reus admonendus, ut illi meliora suadeat consilia. 5. Redeat Operarius, & excuset factum; ostendat spem sanioris mentis & consilij, paratum se sanguinem pro ipsius salute fundere, si fieri possit, & DEVS velit. Si nihil hæc proficiant, cum adstantibus pro eo orandum erit, & reus monendus, ut idem faciat. 7. Si neque his aliquid proficiat, non desistat, sed in ipso etiam fatali loco eum suæ salutis admoneat.

M E M B R U M I V.

Quid post mortem Rei sit observandum.

Postquam Reum vitæ excessisse judicaverit, hortetur circumstantes Spectatores, ut animam defuncti Deo secum commendent, ut, si quid expiandum adhuc illi de peccatis restiterit, id per infinitam suam misericordiam & passionē ac merita Filij sui, ac Domini nostri JESV Christi condonare dignetur. Quod quidem hoc vel simili modo præstare poterit: *Perdilecti Spectatores, spectastis agonem & luctam ultimam dilectissimi in Christo Fratris nostri N. cujus animā, etsi ob mortem tam pie & Christianè obitam merito speremus, ab Angelis in cælos fuisse deportatam, quia tamē occulta nobis sunt admiranda Dei judicia, ideo, ut si quid fortè eidē adhuc in altera Vita expiandū restabit, id per infinitam Dei misericordiam, meritaq; copiosissima Christi Filij ejus, & omnium Electorum*
N 5 *suorum*